

nomiske og moralske Virkninger, navnlig for den opvoksende Slægt, ville blive mere og mere kendelige og blive mere og mere paaskønnede i Fremtiden.

Jeg kan paa Grund af de øjeblikkelige Forhold, der stærkt paakræve, at vi gaa til ekstraordinære Foranstaltninger, anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme i det høje Ting.

H. Rasmussen: Det er en Selvfølge, at vi Socialdemokrater gerne ville medvirke til Gennemførelsen af dette lille Lovforslag, som her er til Behandling. Vi ønskede jo i Fjor fra vor Side, da Loven om Laan til Husmandsbrug blev revideret, at man skulde være gaaet noget højere op med Laanesummen. Principielt ønskede vi, at vi skulde indrette os saaledes, at vi hvert Aar nogenlunde vare i Stand til at tilfredsstille de Krav, som kom frem fra samtlige kvalificerede Ansøgere, og i Overensstemmelse dermed stillede vi Forslag om, at de aarlige Beløb, som skulde bevilges til denne Sag, skulde bevilges paa Finansloven. Det vandt imidlertid ikke Tilslutning, og vi maatte da frafalde dette Standpunkt og stemte senere for Forhøjelsen til de 5 Mill. Kr.

Jeg havde nu saa smaat ventet, at den nuværende højterede Landbrugsminister, naar vi i det hele taget skulde til at lave om paa de Bestemmelser, der vedtoges i Fjor, havde foreslaaet, at vi hvert Aar satte Summen op til 5 Mill. Kr. og ikke indskrænkede os til at bevilge den ene Million mere for det kommende Finansaar. Som allerede bemærket, er der al god Grund til at forhøje det Beløb, der skal anvendes til denne Sag. Af de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, fremgaar det, at der er indkommet Andragender til et Beløb, der er langt over det, vi have til Raadighed, Andragender til et Beløb af 8 Mill. Kr., mens der i Øjeblikket kun haves 3 Millioner til Raadighed. Derfor er der, saaledes som Forholdene ere nu, al god Grund til at gaa noget videre, end det foreliggende lille Lovforslag gør. Der vil jo, selv om dette Forslag gennemføres med et ekstra Beløb af 1 Mill. Kr., mangle endnu et Beløb af over 4 Mill. Kr. i, at alle Andragenderne om Laan kunne blive efterkomne. Dette Beløb repræsenterer — det siger sig selv — et meget stort Antal, flere hundrede kvalificerede Ansøgere, der repræsenterer flere hundrede Mennesker, som have ventet at komme i Besiddelse af et Statshusmandsbrug og have indrettet sig derpaa. Det følger af sig selv, at der er vol-

det disse Mennesker, som have gjort Regning paa at komme i Betragtning, en meget stor Skuffelse. Vi hævdede i Fjor fra vor Side — og det har bekræftet sig —, at en hel Del Mennesker ventede paa Lovens Revision, og at man af den Omstændighed, at de tidligere bevilgede Beløb ikke vare blevne brugte, ikke kunde slutte, at der ikke var stor Efterspørgsel efter Laan. Det var min Overbevisning, som jeg antydede, at der stod en hel Mængde Mennesker parat til, naar Lovens Revision var foretaget — og man ventede, at den nye Lov vilde blive bedre —, at melde sig som Ansøgere. Det har vist sig at være Tilfældet, og vi staa nu med Ansøgninger om et Beløb til over 8 Mill. Kr. Der bliver altsaa tilbage et Beløb af over 4 Mill. Kr., som vi ikke ere i Stand til at udrede.

Jeg vil derfor meget henstille, om man ikke kunde gaa noget videre, end dette Forslag gaar. Jeg vilde, som jeg har antydnet, have foretrukket, om Ministeren havde foreslaaet at forhøje det aarlige Beløb med 1 Mill. Kr., saa vi fik 5 Mill. Kr. til Raadighed hvert Aar. Men kan man ikke komme saa vidt i Aar, vil jeg dog udtale Haabet om, at man i det mindste ad Aare maa kunne vente fra Regeringens Side Forslag, der tager Sigte paa at afhjælpe de værste Mangler. Jeg vil tillige udtale Ønsket om, at man allerede i Aar strækker sig saa vidt, at man benytter det Beløb, der blev tilovers fra Lejehusene. Der blev jo i Fjor vedtaget en Bestemmelse om, at man kunde anvende indtil $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Lejehuses Overgang til Statshusmandsbrug. Saa vidt jeg har erfaret, er der ikke indkommet saa mange Andragender paa dette Punkt, at hele det Beløb, som er blevet bevilget, er blevet brugt. Jeg henstiller derfor, at disse 157,000 Kr., der, saa vidt jeg ved, ere tilovers, idet der ikke er ansøgt om dem, maa blive benyttede til Oprettelse af nye Statshusmandsbrug.

Endvidere henstiller jeg til den højterede Ministers Overvejelse, om vi ikke, naar vi alligevel skulde til at beskæftige os med Lovforandringer, kunne gaa til at ændre § 11 i den nugældende Lov, saaledes at der i det kommende Finansaar eller de nærmeste Aar kunde disponeres over de Penge, som oprindeligt vare bevilgede ved den første Lov, men som den Gang ikke blev benyttede. Der er i § 11 i den nugældende Lov en Bestemmelse, der lyder saaledes: „Skulde den til Raadighed i et Finansaar værende Sum ikke fuldt ud komme til Udbetaling, stilles den